भक्तीर्दत्वा स्वकीयास्तनूर्धनरूपाः स्वीकृतवन्तः। ताश्च विभक्तयः सूत्रे स्पष्टमुदाहृताः। आग्नाग्नेग्नावग्नेग्निनाग्नेग्निमग्न इति चतुर्षु प्रयाजेषु चतस्रो विभक्तीर्ददातीति समिधो अग्न आज्यस्य वियन्तु तनूनपादग्न आज्यस्य वेत्वित्याद्यासु प्रयाजयाज्यासु सम्बुद्ध्यन्ता अग्निशब्दा आम्नाताः। तेभ्यः पुरस्तात् क्रमेण सम्बुद्धिसप्तमी-तृतीयाद्वितीयाविभक्त्यन्ता अग्निशब्दाः प्रयुक्ताः। तेन तृप्तो-ऽग्निस्तदीयास्तनूर्दत्तवान्। अथ ते देवाः सोममन्विष्य लब्ध्वा तं ताडयित्वा तस्य सकाशात् स्वकीयास्तनूस्तत्तल्लक्षणेन सम्य-गभिज्ञाय यथायथं गृहीतवन्तः। ते च तनुसमाना द्रव्यवि-शेषा ऐन्द्रवायवादिग्रहा अभवन्। देवैर्गृह्यन्त इति व्युत्पत्या ग्रहनाम सम्पन्नम्। यो यजमानस्तादृशं महिमानं विद्वान् गृह्णाति तस्यैव ग्रहा यथाशास्त्रं गृहीता भवन्ति॥

अथ यथोक्तविभक्तिविधिं मनसि निधाय तं विधिमुन्नेतुमु-पोद्घातमाह। "नानाग्नेयं पुनराधेये कुर्य्यात्। यदनाग्नेयं पुनराधेये कुर्य्यात्। वृद्धमेव तत् [२]। अनाग्नेयं वा एतत् क्रियते। यत्समिधस्तनूनपातमिडो बर्हिर्यजति" इति। यत् पुनराधेयं तस्मिन् अनाग्नेयं न कुर्य्यात्। अतएव सूत्रकारे-णोक्तम्, सर्व्वमाग्नेयं भवतीति। अनाग्नेयकरणे पुनराधेयेऽस्य सम्वृद्धिहेतुत्वं न स्यात्। क्रियते चात्र समिदाषु चतुर्षु प्रया-जेषु अनाग्नेयम्। तन्मन्त्रेषु देवतान्तराणां समिदादीनां श्रूयमाणत्वात्। सोऽयमाक्षेपरूप उपोद्घातः। अत्र प्रया-जानां चतुर्णामाग्नेयत्वसम्पादनाय यथोक्तविभक्तीः कुर्य्यादिति